

Source :

เดลินิวส์

Date :

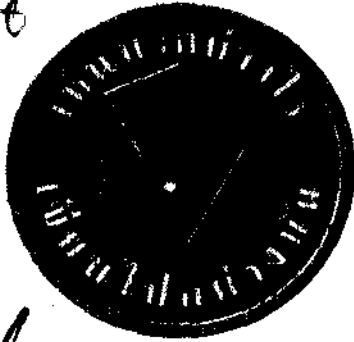
25 ต.ค. 2549

Page :

8

No :

49507143

พระมหากษัตริย์องค์ที่ 9

วันที่ 21 ตุลาคม เป็นวันพระราชสมภพของ “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” หรือ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พระบรมราชชนนีในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 นิคมสารชื่อว่า “กนิรี” ฉบับเดือนตุลาคม 2549 ซึ่งมีไว้ให้ผู้โดยสาร “การบินไทย” อ่านบนเครื่องบินได้จัดทำขึ้นพิเศษเรียกว่า “พระมหากษัตริย์องค์ที่ 9” เพื่อระลึกถึง “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ผู้ซึ่งเป็นที่รักและบูชาของคนไทยทุกคน

ในฉบับนี้มีบทความเด่นอยู่ 2 บทความ บทความแรกคือ “คิดถึง...สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” เขียนโดย ม.ร.ว.มาลินี จักรพันธุ์ บทความที่สองคือ “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช กษัตริย์องค์ที่ 9” ซึ่งคัดลอกมาจากหนังสือชื่อ “หยุดความเลว...ที่...ได้ล่าคุณ” วันที่ใคร่ขอแนะนำ บางส่วน ของบทความที่สองมาเขียนให้ได้อ่านกันดังนี้

บทความนี้เขียนไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของคนไทยนั้น นอกจากพระองค์จะเป็น ยอดพระมหากษัตริย์ของโลก แล้ว ยังทรงเป็น กษัตริย์องค์ที่ 9 อีกด้วย โดยเห็นว่า

ความหวังของแม่ที่มีต่อลูก 3 อย่างคือ

ยามแก่เฒ่า หวังเจ้า เฝ้ารับใช้
ยามป่วยไข้ หวังเจ้า เฝ้ารักษา
เมื่อถึงยาม ต้องตาย วายชีวา

หวังลูกช่วย ปิตา เมื่อสิ้นใจ
ความหวังของมารดาข้างต้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติได้ ครบถ้วนสมบูรณ์

หวังที่ 1 ยามแก่เฒ่า หวังเจ้า เฝ้ารับใช้ เมื่อใดที่ “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” เสด็จพระราชดำเนินไปในที่ต่าง ๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงประคองดำเนินไปตลอดทาง แม้จะมีราชองครักษ์ มีพยาบาลคอยประคองพระองค์อยู่แล้ว หากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงมีรับสั่งเสมอว่า “ไม่ต้อง คนนี่เป็นแม่เราประคองเอง”

ก่อน “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” จะสิ้นพระชนม์พิเศษ ขณะนั้นมีพระชนมายุ 93 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน เพื่อร่วมโต๊ะเสวยกับพระราชมารดา

ทุกครั้งทีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จ ไปเฝ้า “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” จะทรงกราบที่พระเพลา แล้วพระราชมารดาจะดึงพระราชโอรสมาสวมกอด จากนั้นก็ หอมพระปรมาภิไธย

หัวใจที่เคารพแม่ ถัดมาลูกกับแม่อย่างนี้หาไม่ได้อีกแล้ว

นี่คือเหตุที่ “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ทรงหอมพระปรมาภิไธยในทุกครั้ง พระองค์ หอมความดี หอมคุณธรรม หอมกตัญญู หอมพระปรมาภิไธยเสมอที่ร่วมโต๊ะเสวยด้วยความปลื้มพระทัย

หวังที่ 2 ยามป่วยไข้ หวังเจ้า เฝ้ารักษา “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ทรงพระประชวรอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จฯ ไปเยี่ยมช่วงตี 1 ตี 2 ตี 4 เศษ ๆ จึงเสด็จฯ กลับ ทรงไปเฝ้าฯ พระราชมารดาวันละหลายชั่วโมง

คราวหนึ่ง ในหลวง ทรงพระประชวร “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ก็ทรงพระประชวร ทรงประทับที่โรงพยาบาลศิริราชด้วยกัน หากคนละมุมเตียง ยามเช้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง

เปิดพระทวารออกมา พยาบาลกำลังเข็นรถ “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ออกมารับลมผ่านหน้าห้องที่ประทับพอดี

เมื่อทอดพระเนตรเห็นพระราชมารดา ก็ทรงรีบเสด็จฯ ออกจากห้องมา แอ้งพยายามเข็นรถ มหาดเล็กกราบทูลว่า มีพยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว ในหลวงทรงมีรับสั่งว่า “แม่ของเรากำลังให้คนอื่นเข็น เรานั่นเองได้”

หวังที่ 3 เมื่อถึงยาม ต้องตาย วายชีวา หวังลูกช่วย ปิตา เมื่อสิ้นใจ วันหนึ่งเมื่อเสด็จจากกลับถึงวัง ทางโรงพยาบาลโทรศัพท์มากราบทูลว่า “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” สิ้นพระชนม์แล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรีบเสด็จฯ กลับไปศิริราช ทอดพระเนตรเห็นพระราชมารดาบรรทมหลับพระเนตรอยู่บนพระที่ทรงเข้าไปทุกพระชนม์ ทรงกราบลงที่พระอุระ ชบพระพักตร์นิ่งอยู่ ณ พระทัยของพระราชมารดาอยู่นาน แล้วค่อย ๆ เงยพระพักตร์ขึ้น น้ำพระเนตรไหลนอง

ทอดพระเนตรเห็นพระสวามีก็อยู่ที่พระเศวตพระราชมารดา ทรงจับพระสวามี (หรี) ค่อย ๆ หวีพระเศวตให้ ทรงเครื่องให้พระราชมารดาให้ทรงพระสิริโฉมที่สูงสุดในวันสุดท้ายของพระองค์

เป็นภาพที่ประทับใจคนที่ได้พบเห็น เป็นที่สุด เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู หากที่เปรียบไม่ได้ก็แล้ว...

ไม่ใช่ ทุกคนจะได้อ่านบทความที่มีคุณค่าเช่นนี้ เพราะ ไม่ใช่ ทุกคนจะมีโอกาสได้ใช้บริการของการบินไทยในเดือนนี้ แต่ ทุกคนควรจะรับรู้ไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราทรงปฏิบัติตัว ในฐานะลูก อย่างไรจึงเรียกว่าทรงเป็น กษัตริย์องค์ที่ 9

และ นี่ก็ คือ ที่มาของการนำบางส่วน ของบทความซึ่งตีพิมพ์ใน นิคมสาร “กนิรี” มาเขียนให้ได้อ่านโดยทั่วกัน ณ ที่นี้

อนุทิน